

## Ecou de Iarnă

Flavius Laurian Duverna

---

Ecou de Iarnă

Din cer de plumb înnourat cu-aspect de iarnă  
Cad fulgii albi de nea, peste pământul rece,  
În zbor s-aude-un croncănit de corb ce trece  
Și croncănitul său sinistru, sună ca o goarnă.

În timp de iarnă, sunt zile ce le vom petrece  
Văzând cum norii suri,... continuă să cearnă  
Încărcătura lor de puf ce-n aer o răstoarnă,  
În măiestria-i fină, ce omul n-o poate întrece.

La munte, peste tot, pe șesurile din câmpii,  
Mantia albă de zăpadă, în troiene se întinde;  
Pe derdeluș, veseli, apar mulțime de copii...

Rotindu-ți ochii-n depărtări cât poți cuprinde,  
Vezi, că-i numai alb, și-n atitudinile lor sglobii,  
Privești cu nostalgie, cum bucuria îi cuprinde.

Flavius Laurian Duverna